

מביא אותה לתוך ביתו ויחמדה עמה ויפרישנה לו ויחמדה זה הוא הנקרא כניסה לחופה והוא הנקרא כמחול בל מקום והלך כתב ביום כתובות והוא דמחמדין דהיכא דשירפה נדה אינו מעלה לה מזונות איכא דליף מהכא דחופה היינו חמדה דאם אינא דחופה לא היינו חמדה למיה חמדה מעלה לה מזונות והא דחופה לבסוף וזו חמדה חמדה דחופה לאו היינו ויחמדה ורואה לבר מרחמדין לקמן דאלמנה מן שנימחא חן לה חלה מכה אף על פי פערדיה מעידים עליה שלא נסתרה ולא כבעלה אלמא חופה לאו היינו יחמדה אלא חופה היינו כל מהבאה העבד מבית אביה לביית גמל כמחול ולפיכך לה מרחמדין ואם בות חמדה נדרה דמסמח דכל חן מהא בבית ויפיה הרי היא ברמיה כתוב בלח בנס העיטור חופה היא ממחמדין האב ומכניסה בבית מיט בו חידוש בגון סדינין המנוידין מקורין קורט'נים וים עומים סוכה מוורדים או מהדום ובה מרחמדין סנייהם מקורין טאלמין בלעז והאחמדה חופה הוא קורר מחמדין בו רמיהם בפעת הברכה לאו מילתא היא מרחמדין במוכה ירושלמי עד מיכנס לחופה שמע מינה מקום מיוחד כעין כלה מחמדין סנייהם עם המנוידין היא חופה ויחמדין במוכה אלו הן חופה חמדין קרינים המנוידין וכו' והמנהג הזה בביתנו אצל באלמנה כיון שכנסה גמל נמחול וים סם מקום מיוחד והנעת המטה להתיחד עם נהרי הוא כבית פנים בו חופה עכ"ל ועין במה סכתב רבינו במימין כב במס האדם ורבי ירוחם סכתב חופה רחנה למח בל מקום ממכניה

לרמיה : ומע חפילו לא בא עליה כ' סנתייחדו למס נמחול הרי היא כמחמדין לכל דבר נובה עיקר כתובתה ותוספת אם חתולמן או מתגרם ברע אף על פי שאח דתנן כתולמנה או מתגרמה מן הנמחול נובה את הכל בעי כנסה לחופה ולא כבעלה מהו חבת חופה קונה או חבת ביאה קונה בעי רב אשי כנסה לחופה ופירשה נדה מהו חתול חבת חופה קונה חופה רחמיה לביאה אכל חופה רלא חמדה לביאה לאו או דילמא לל תיקו וכבר מרע דרך הגאונים והרמבם ז"ל דס בעי בעיאל בלח דבעי קמחמדין הו כחילו כפסטה ההא בעי קמחמדין : ומע סכתב בלח רחמיה לביאה אכל חס פירשה נדה ואחר כך כנסה לחופה אינה כמחמדין לנכות התוספת כבר סכתבתי במחקר דבעי רב אשי כנסה לחופה ופירשה נדה מהו וכן דסלחא בתיון מהפיקח לא מפיק ממחמדין וכן סקון הר"ף והר"ם והרמבם ז"ל וכתב הר"ם ביום כתובות והא דמחמדין דהיכא דאם נסחת בכל יום הוא יום לאו דחמדין דכחם סבת אינה נסחת דמחמדין בירושלמי חילין דסכין דחמדין בערב סבת דריסין למיכנס מבני מלא יחא נראה כקונה קנין בסבת לפי מאלמנה חן לה חופה ובפעת יחמדה מל ביאה הוא חכה במחמדין ובמעשה יחיה חילך כריך להתיחד עמה בערב סבת מבני חילך חן להכניס בתולה לחופה בסבת דעל ידי החופה הוא חכה במחמדין ובמעשה יחיה וזהו ליה כקונה קנין בסבת עכ"ל וסכתב רבי במימין סר : ומע סכתב רבינו במס הרמבם הוא כפי מהלכות אישות : ומע סכתב פאס היתה נדה אף על פי שכנסה לחופה ונתייחד עמה לא גמרו הנמחולין והרי היא עדין כמחמדין טעמו ממס דכיון דמפיקח לן אי חופה רלא חמדה לביאה קונה למחמדין לא קניא לא למרסה ולא למחמדין לה וכן נראה מדברי הר"ף סכתב על בעיית רב אשי חילך אינה קונה וכתב הרב חמדין סכן נראה מדברי מקמת הגאונים ז"ל ויפיה חולקים ואומרים דע"ה לא איבעי לרב אשי חילך לענין כתובה אכל למחמדין חופה גמורה היא והלך כתב בפרק אף על פי על דברי הרמבם והדבר קמחמדין סין דקמחמדין לן ביבמות דם

אפילו לא בא עליה בין שנתייחדו לשם נשואין
היא באשתו לכל דבר וגובה עיקר כתובתה
ותוספת אסתחאלמן או תתגרש במה דברים
אמורים דחויא לביאה אבל אם פירשה נדה
ואחר כך כנסה לחופה אינה באשתו לגבורת
התוסף אבל לכל שאר מילי אקרי שפיר חופה
והרמבם כתב משתכל לחופה נקראת נשואה
אף על פי שלא נבעלה והיא שתודה ראוייה
לביאה אבל אם היתה נדה אף על פי שבנסה
לחופה ונתייחד עמה לא גמרו הנשואין והרי
היא עדין כארוסה ולא חתונה עד שתשור
ואין מברכין לה ברכת חתנים עד שתשור ע"כ
וארונים אביה ראשול כתב שנקראה חופה לכל
דבר חוץ מה שאינה גובה תוסף ויכולין לנרך
ברכת חתנים אבל אינה נכנסת עמו בסתר
אלא היא ישן בין האנשים והיא ישנה בין
הגשים :

סב מברכין
 ברכת חתנים קודם
 כניסת חופה וזמן
 ששח ברכות ברוך אתה' אלהינו מלך העולם
 שהכל ברא לכבודו ברוך אתה' יוצר האדם
 ברוך

דע חופה לסגולות נדה למה לא תקנה לפיכך נראה מדברי החומרים רלא איבעי לן חלל לענין תוספת כתובה אבל למחמדין דברים קונה עכ"ל וגם הר"ם בפרק הנזכר דחה דברי הרמבם וכתב רלא איבעי לן חלל לענין תוספת אבל למחמדין דברים קונה : ובהנאות אמרי כתובת פירש הא דבעי רב אשי כנסה לחופה וכו' היינו חופ' מהחמדין סבור מהא טהורה בפעת חופ' ונמכחל נדה מה מפיקח ליה אי קניא דמחמדין חופה בעילת קניא חילין דע החמדין סמיו יכול לבעול עתה מחמדין לא היה כנס חופה אכל חס מוורדין חמדין מהא נדה אף על פי כן כנסה לחופה האחמדין קנייה לו מיד דעומה חופ' כדי לבעול כמחמדין טהורה לכך א"ר מיט לחמדין לחמדין כמכנס חס היא טהורה מיד חס לאו וכן נכון לעמות עכ"ל : ומע עוד במס ד

הרמבם ולא תנשא נדה עד שתטהר חלף מברכין לה ברכת חתנים עד שתטהר בפרק הנזכר וקיים בה ואם עבר ונשא ונרך אינו חוזר ומברך וכת' הרמבם ולא תנשא עד שתטהר כך סכתב ר' מיגאס וכן דעת קטת הגאונים ונראה דבריהם דהא כיון שאסור לבא עליה ואפילו להתייחד עמה חן רחמיה מתכנס לחופה עכ"ל והר"ם כתב בפרק אף על פי דטעמא דהרמבם ז"ל מרחמדין בריש מחמדין דבפירשה נדה אינו מעלה לה מזונות נדה רחמיה וכתב בסוף דבריו וכן רחמיה כפל המקומות סמיון חופה לברך ברכת חתנים לכלה נדה אכל אינה כנסת עמו לסתר אלא חמדין יפין בין האנשים והיא ישנה בין הגשים עכ"ל והלך בריש סכתב סתם הכברות ובמקום סכתב ולפי סמיון כוהנים עכמיו לעמות חופה בלח יחמדין חן חס חמדין חס היא נדה חס לאו ומכל מקום סכתב סלח תכנס לחופה עד שתטהר עכ"ל ומה סכתב רבינו ורחמיה חס ז"ל סכתב סנתייחדת חופה לכל דבר וכו' נכתב במחקר : ומע סכתב אכל אינה כנסת עמו בסתר אלא חמדין יפין בין האנשים והיא ישנה בין הגשים עכ"ל סכתב הרמבם בפרק ד מהלכות אישות המקדש את הגדה הרי ז' מקדשות קדושים גאורים חלף רחמיה לעמות כן וכתב הרב חמדין מה סכתב חלף רחמיה לעמות כן סמיון סמיון רחמיה לביאה ולא אף לחופה חן רחמיה לו לקדשה יום מי סכתב סטעס דברי רבי' סלח חמדין יפין בבבבא עכ"ל עיין בתשובות הר"ם סכתבתי בסוף סימן כ' ודברי יחמדין חופה נדה מדברי הרמבם סכתב רבינו במימין סלח חס חס ונכנסה לחופה ולא בירך ברכת חתנים הרי היא כמחמדין גמורה :

סב מברכין
 ברכת חתנים קודם כניסה לחופה
 בפר' קמחמדין דכתובות מברכין ברכת חתנים בבית חתנים ופירשו בבית חתנים כמכנסה לחופה נמחול : ומע סכתב רבינו קודם כניסה לחופה כן סכתב הרמבם בהלכות אישות והטעם מבואר ממס דכל המנות מברך עליהן עובר לעמיתין והלך סכתב בפרק קמחמדין דפסחים ולענין ברכת נמחול נהג סלח מברכין חלל לאחר סכתבם לחופה לפי סלח ברכות הללו חלל ברכות תפלה וסבת תדע מהרי מברכין אותן כל ז' נראה מדברי בלח אכל הרמבם סכתב סכריך לברך אותה קודם נמחול וכן דעת הרמבם ז"ל ולא מפני מהא בכלל מה סמיון כל המנות כולם מברך עליהם עובר לעמיתין סמיון חלל ברכת חמדין חלל מפני מחמדין יחמדין חלל ובע"ה רחמיה לביאה וכלה בלח ברכה חמדין לבעלה עד כאן לכונו : וכן ברכת סהכל ברא לכבודו וכו' נוכח ברכת חלל כפי קמחמדין דכתובות ושירעם מבואר מס ברכי רמי והלך ז"ל יב ח 12 1 כתב